

zdaten pripomoček ji je kravje mleko in kar si ve napraviti iz njega. Koliko dobi modra gospodinja iz njega, ne da ji ga primanjkuje v tem za dom!

Ker vemo, da imamo tudi mi več tacih gospodinj, zato jim hočemo dnes povedati nekaj o sirovem maslu. Kaj je sirovo maslo in kako se dela, to je znano. Naj bi ga le gospodinje pridno pridelovale, lep denar se dobi za nj, ako je v redu, snažno, zdravo. V časih pa vendar le ni spraviti hitro v denar in kaj naj stori gospodinja z njim, da se ji ne izkazi? Naj ravna z njim tako-le: Najprej mora biti dobro, ne izkaženo maslo, potem se pa dene v posodo, v kateri se shranjuje in vdela se vanjo tako na trdo, da ni nič praznega prostora, nobene votline. Zatem pa se dene posoda v kotel, ki ima do srede kroga. V kotlu naj ostane posoda masla tako dolgo, da se krop shladi. Maslo se drži potlej celih šest mesecev, je sveže, se dobro okuša ter je čisto in rabi se lahko brez vsake škode. Kupec bode z njim zadovoljen.

Sejmovi. Dne 21. novembra v Arveži, pri sv. Jurji na Ščavnici, pri sv. Jurji na Tabru in v Svetini pri Celji. Dne 23. novembra v Arnoži. Dne 24. novembra pri sv. Marjeti na Pesnici. Dne 25. novembra v Ločah in na Ptuji.

Dopisi.

Iz Trbovelj. (Podružnica sv. Cirila in Metoda.) Slovencu se je treba boriti neprenehoma in povsod za njegov obstanek, zakaj njegovi neprijatelji ga ne zatirajo samo ob skrajnih mejah njegove domovine, marveč hočejo tudi prav v domovini gospodariti in zvonec nositi. Izmed tujcev vsiljujejo mu posebno Nemci svoj jezik. Ker sprevidijo, da je treba mladino za se pridobiti in domačemu jeziku odtužiti, zato so se spravili na slovensko deco, češ: če to imamo, potem smo na konji. Osnovale so si torej svoj nemški „šulverein“, ki ima nalogo, da ponemčuje slovenske otroke. Ker to društvo napenja vse svoje moči, da bi doseglo svoj namen, osnovali so zavedni slovenski možje „Družbo sv. Cirila in Metoda“, katera naj bi „nemškemu šulvereinu“ baš nasproti delovala in skrbela, da se slovenski otroci vzgajajo na versko-narodni podlagi. Kmalu so se jele snovati podružnice te prekoristne družbe. Te podružnice se na strah našim neprijateljem bolj in bolj množijo, posebno pa na spodnjem Štajerskem in Koróškem. Tudi pri nas v Trbovljah smo že dalje časa prevdarjali, kako bi kaj začeli buditi narodno zavest, in najprimerneje nam se je zdelo osnovati podružnico sv. Cirila in Metoda, da bi tako podpirali slovensko šolstvo, ob enem pa tudi dramili Trbovljane iz narodnega spanja ter jih, če Bog da, pri raznih zboro-

vanjih in shodih navduševali za slovensko stvar. Prav ljubo nam je torej bilo, ko je slavno vodstvo „družbe sv. Cirila in Metoda“ ponudilo, da bi se preselila podružnica, ki je imela doslej svoj sedež na Zidanem mostu, pa je skoraj zastopala, v Trbovlje. Vsakdo si lahko misli, kako je pogrelo naše posiljene Nemce in kako so začeli stikati glave, ko so videli dne 25. okt. gostilno g. A. Volavška lepo okrašeno in polati slov. zastavo. Kaj pa, da so si mislili, da bo le malo vdeležencev, a čudom so se morali čuditi, ko so videli, da se je nabralo obilno ljudstva pred omenjeno gostilno, kjer je bilo ob 3 napovedano zborovanje. Dosedanji predsednik podružnice vč. g. K. Gmeiner pozdravil je v presrečnih besedah došle goste, naznanil vzroke, zakaj se je preselila podružnica iz Zidanega mostu v Trbovlje, potem pa odložil predsedništvo. Začasni predsednik v. č. g. župnik in kn. šk. duhovni svetovalec, Peter Erjavec, ki se je mnogo trudil, da bi se podružnica k nam preselila, priporočal je prav gorko to podjetje zbranim gostom. Isto je storil še potem odposlanec vodstva družbe v Ljubljani. Ko se je izvolil novi odbor, začelo se je vpisovanje udov, katerih smo imeli kmalu nad 70. Da je bilo zborovanje bolj živahno, zato so skrbeli izvrstni Litijski pevci, ki so nas razveseljevali s svojim prelepim petjem. Presrečna jim zahvala! Dal Bog, da bi Trboveljska podružnica vstrajala, cvetela in budila narodno zavest, posebno med tukajšnjimi kmeti. —k.

Z Ribnice. (Nemškutarska nevošljivost.) Kdor naše razmere pozna, pritrdi mi rad, da v Ribnici ničesar bolj ne potrebujemo, kakor dobrega zdravnika. V sosednje vasi je pot dalja in posebno po zimi težavna. Vrh tega ni noben zdravnik dolžen, da ubožcem našim zdravi cenó daja, ker od naših občin podpore ne dobiva. Imeli smo pred kacimi 10 leti v Ribnici dobrega zdravnika, ali kakor srake zavidni vaščani ne morejo drugega trpeti v svoji sredi, kdor se jim vedno ne klanja, odpravili so ga na ne ravno časten način. Trpeli smo toraj veliko nezgodo in marsikdo od nas je šel vsled pomanjkanja zdravniške pomoči o pravem času, prezgodaj — pod grudo. Sedaj smo upali, da bode boljše, kajti naš rojak, doslužen c. kr. polkovni zdravnik dr. Miglič odločil se je stopivši v pokoj ostati pri nas, kjer si je že kupil lepo hišo. Tudi je že v kratkem času, kar je bival tukaj, pokazal, da je ne le izvrsten zdravnik, temveč tudi dober narodnjak in prijatelj ubožcev. Obe občini sta ga radostno sprejeli in soglasno pritrdili, da se mu izroči nagrada kot podpora tukajšnjemu zdravniku. Le edino našemu „pirgermajstru“ to ni bilo po volji ter je s svojim zvestim oprodom, kateri gre za njim skozi drn in strn, glasoval proti. Kaj njemu mar za uboge bolnike, kaj sploh za

revno ljudstvo, je s tem, kakor že večkrat, jasno pokazal. Vsled te „ljubeznjivosti“ je tudi odlagal izročiti mu že došli dekret občinskega zdravnika, tako dolgo, da je doktor naposled naveličal se čakati njegove milosti, ter se rajše preselil na Dunaj. Siromaki, sedaj se pa le potolažite in bolniki, veselite se, sedaj vas bo zopet zdravila oholost našega „pirgermajstra“, s katero on pozdravlja navadno vsacega, kdor si upa drugače misliti, kakor on. Sramota je za toliko ponosno Ribnico, da ima župana sicer kmetške korenine in slike ali hoče biti veren sluga raznim liberalnim mogotcem, doma pa podložne strahovati, kakor kak paša! Če si Ribničani ob prihodnjih volitvah, ki bodo menda že kmalo, ne boste bolje postlali, boste zopet tri leta v blatu ležali in tedaj prav se vam godi!

Iz Konjic. (Kat. polit. društvo.) Dne 15. novembra imelo je kat. pol. društvo svoj redni občni zbor v dvorani „Posojilnice“. Veliko število navzočih društvenikov kazalo nam je zopet, kako se zaveda naše ljudstvo in se za politična vprašanja zanima. Poslanca dr. Serbec in dr. Dečko počastila sta nas s svojim pohodom in z izbornimi govori naše društvene podučila in navdušila. Proti govoru naučnega ministra v državnem zboru gledé na jezikovno vprašanje v ljudskih šolah na Koroškem predložila in sprejela se je enoglasno resolucija, ki izraža, kakor mnenje našega društva, tako gotovo tudi vsega slov. ljudstva.

Iz Središča. (Novo šolsko poslopje.) Naše staro šolsko poslopje je že davno bilo premajhno za veliko število (nad 400) otrok in so se morali prostori za eden razred in za učiteljska stanovanja drugod v najem vzeti. Da se tem nestalnim razmeram konec stori, sklenil je krajni šolski svet novo šolsko poslopje, petrazrednico, postaviti. Stavbo, ki stane nekoliko nad 15.000 fl., izvršil je izvrstno in večinoma z našimi domačimi delavci g. Wresnig iz Ptuja in dne 14. novembra se je to novo šolsko poslopje, iznad katerega so vihrale cesarske in slovenske zastave, po našem č. g. župniku v prisotnosti c. kr. okr. glavarja in g. okr. šolsk. nadzornika blagoslovilo. Blagoslovljenje vršilo se je ob 9. uri predpoldan, potem se je služila v farni cerkvi sv. maša, po sv. maši pa se je šolska mladež in drugo občinstvo podalo nazaj v novo šolsko poslopje, kjer se je g. okr. glavar kod načelnik okr. šolsk. sveta zahvalil krajn. šolsk. svetu za trud, ki ga je s to stavbo imel. G. nadzornik Ranner je govoril šolski mladeži, kako se naj lepo obnaša in pridno uči, da bodo iz nje enkrat dobri kristjani in vrli domoljubi. Ko še je šolski vodja slovesno obljubil, da bode učiteljstvo v tem novem poslopju vestno podučevalo in vzgojevalo po geslu: vse za vero, dom, cesarja, zaklical se je tri-

kratni „živio“ presvitlemu cesarju in zapela cesarska pesem. Konečno se je g. Kočvar v imenu kr. šolsk. sveta zahvalil g. c. kr. okr. glavarju za njegovo prisotnost in pohvalne besede in s tem se je slovesnost končala. Malo časa pred odhodom popoldanskega vlaka prišla je naša godba na kolodvor, kjer je na čast g. okr. glavarju nekatere komade zasvirala in med sviranjem cesarske himne odpeljal se je g. c. kr. okr. glavar z g. okr. šolsk. nadzornikom od nas.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor se poroča, prišel je svitli cesar v torek na Dunaj, a ondi ostane le malo dni, potem pa se vrne na Ogersko. — V delegaciji je razložil minister za vnanje zadeve, grof Kalnoky, precej na drobno, kako da stojimo nasproti drugim državam in če gre njemu kaj vere, ni se nam bati vojske, ali biti nam je pripravljenom za-njo. — Zmerom bolj se vidi, da storijo storoški poslanci najbolje, če odstopijo ter napravijo mladočeskim možem prostor tudi v deželnem zboru v Pragi. Sedanja vlada pač ne zasluži, da jo podpira češko ljudstvo, naj ima tedaj vojsko in to tako, kakor ji preti od mladočeske stranke! — Z ministrom za uk in bogočastje so nezadovoljni tudi štajarski konservativni Nemci; njih glasilo, „Volksblatt“, že težko pričakuje od njega besedo: jaz sem nemški liberal! Ali jim ni zadosta na njegovem delovanju? Nemški liberalni minister bi brž tudi ne delal drugače, kakor dela z njimi baron Gautsch. — Te dni biva na Dunaji deputacija slov. Korošcev ter obišče ministra Taaffe, Gautscha, Falkenhayna in Schönborna. Svet se vpraša po pravici, ali in kaj da opravi pri njih. Po tem bode se ravnati potlej tudi našim drž. poslancem. — Glavna agentura banke „Slavije“ v Ljubljani nam piše: Z ozirom na Vašo opazko, obseženo v političnem ogledu 45. številke z dne 5. t. m., prosimo Vas, opiraje se na § 19 tiskovnega zakona z dne 17. decembra 1862, resnici na ljubo konstatovati, da gledé članka o postopanju slov. državnih poslancev — kakor smo se prepričali pri uredništvu „Slov. Naroda“ — doslej ni temu listu došla nobena izjava od kacega zastopnika banke „Slavije“. — No dobro, če je tako, ali kaj moremo mi za to, ako drugje vedó ljudje več, kakor se izve pri uredništvu „Slov. Naroda?“ Tu dela pač tisti „fini takt“, ki se prodaja ondi kar na vatle. — Veliko upitja je bilo lani v Primorji, da se dela od strani tamošnjih slov. poslancev premalo in bilo je to more biti resnica, ali sedaj, ko imajo drugi čast biti poslancem, nič ni bolje, ali pa so le-ti tako ponižni, da nočejo, naj izvé svet njih domoljubna dela? — V Trstu čutijo hudó davek